

Yalnızlığın Zirvesi

— yalnızşair_3 · 25 Mayıs 2017

şuanki halimi nasıl anlatsam bilemiyorum
yalnızlıktan kalbimin atış sesini duyuyorum.
ve damarlarımdaki zehirin akışını.
hiç bişeyi takmıyorum bırakıyorum zamanı akışına.
hiçbir hedefim yok hayatla ilgili.
eğer bir yaprak düştüyse ağaçtan
bir yaprak düşmüştür ölen öldüyse ölmüştür.
benim için bitmiştir hiç bakmıyorum takvimlere.
dişlerimi fırçalamıyorum duşta almıyorum.
kendi ter kokumdan uyuyamadığımı hissediyorum.
geceleri pekte uyumam zaten.
hayatımda her şey yerinde gitmiyor .
açıkcası pek umrumdada değil .
bugün günlerden pazar yada ertesi
bunun hiç bir önemi yok yalnız başıma yuvarlanıp gidiyorum
. birisinle kavga ettiğim vakit 3 kişide olsa tek kavga ederim
boynumu sardıysada namahremim eli başımı öne eğmedim hiçbir zaman.
benim kimseye ihtiyacım var mı onu tartışabilceğim bile kismem yok.
bu şiiri okutabilceğim kimsem de yok buraya hatıra olsun diye bırakıyorum
ben tek başına güler tek başına ağlar tek başına yaşarım
ben Allahın yalnız adamının tekiyim.